A változó világ érve és a valóság

Világnézetek harca - Isten érvek és a valóság 1. rész

Készült: SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával

1. Bevezetés

Jelen tanulmány a filozófia és a természettudomány egyik legrégibb, alapvető kérdéskörét járja körül: a világegyetem eredetét, az anyag természetét, valamint az istenérvek tudományos és logikai megalapozottságát. A történelem során a gondolkodók két fő világnézeti irányzatba tagozódtak: a transzcendens, teremtésalapú (idealista) és az anyagi valóságból kiinduló (materialista) megközelítésbe. A dolgozat célja, hogy a kiterjedt istenbizonyítékokat – különösen a kozmológiai és változás alapú érveléseket – összevesse a modern természettudományok objektív megállapításaival, a dialektikus materializmus szempontrendszerével és a logikai következetesség követelményével.

2. Világnézetek harca – Érvek Isten létezése mellett és a valóság

A klasszikus istenfogalom és az anyag természetének ellentmondása

A teológiai és idealista felfogás szerint Isten egy semmivel össze nem hasonlítható, tökéletes, mindenható, mindentudó és örökké létező entitás, aki a

világmindenség és az ember teremtője. Ezen elképzelés alapján az anyagi világ a változandóság szférája, melynek mozgásba hozója és fenntartója egy univerzumon kívül létező transzcendens erő.

Ezzel szemben a következetes objektív tudományos módszertan a megfigyelhető és kísérletileg igazolható valóságból indul ki. A tudomány által igazolt tény, hogy a végtelen világegyetemben az anyag mindörökké létezik és állandó mozgásban, átalakulásban van. Bármely állítás, amely objektív tudományos módszerrel a valóságban nem igazolható vagy nem reprodukálható, tudományos szempontból nem fogadható el létezőként.

„A változás érve" mint kozmológiai istenbizonyíték

A teológiai és filozófiai tradicionalizmusban kiemelt helyet foglal el „A változás érve" (mely Aquinói Tamás első útjára, az arisztotelészi „mozdulatlan mozgató" elvére nyúlik vissza). Az érvelés struktúrája a következő:

1. Az anyagi világ a változások világa.

2. A változás önmagát nem hozhatja létre, mert a még el nem ért állapot (potencia) nem fejthet ki hatást a jelenre.

3. Szükség van tehát egy külső tényezőre, amely a lehetőséget megvalósulássá (aktualitássá) alakítja.

4. Mivel a változó dolgok láncolata nem mehet a végtelenségig, léteznie kell egy legfőbb, univerzumon kívüli mozdulatlan mozgatónak, aki Isten.

A materialista kritikák rámutatnak, hogy ez a logikai felépítmény feltételezi az anyag passzivitását. A természettudományok ugyanakkor bebizonyították, hogy az anyag alapvető tulajdonsága a mozgás és az önszerveződés; nincs szükség külső transzcendens lökésre ahhoz, hogy a természeti törvényeknek megfelelően kölcsönhatások és állapotváltozások menjenek végbe.

Az isteni és az anyagi világ objektív létezésének összehasonlítása

A fizika és a kémia alapvető megmaradási törvényei kimondják, hogy az anyag és az energia nem teremthető a semmiből és nem semmisíthető meg, csupán átalakul. Így a tudományos világnézet szerint minden létező a mindörökké létező anyag formáiból származik.

A teremtéselmélet ezzel szemben azt tételezi fel, hogy a végtelen anyagi világot Isten a semmiből (creatio ex nihilo) hozta létre. Mivel a természetfeletti szellemvilág és az isteni szellem létezése semmilyen objektív méréssel vagy kísérlettel nem igazolható, a teremtésmodell tudományos szempontból hipotetikus és igazolatlan marad.

Forráskritika és a természetfeletti fogalma

A monoteista vallások (a bibliai és lexikális definíciók alapján) Istent olyan határtalan, mindenható és mindentudó lényként írják le, akinek létezése a hit és a kinyilatkoztatás körébe tartozik. A modern tudományos megismerés szempontjából azonban a kinyilatkoztatás szubjektív tapasztalat. Az objektív ismeret ezzel szemben megköveteli a független ellenőrizhetőséget és a hamisíthatóságot (falszifikálhatóságot).

A „természetfeletti" kifejezés mindazon jelenségeket és tartalmakat jelöli, amelyek a természet ismert törvényeivel nem magyarázhatók meg. A materialista elemzés rámutat, hogy az ismeretlen jelenségek transzcendens okokra való visszavezetése a tudás hiányát pótolja elképzelésekkel, ahelyett, hogy megvárná a természettudományos feltárást.

Gondolatkísérletek és elméleti modellek

A dolgozat több hipotetikus gondolatkísérletet is vizsgál a szellemvilág és az anyagi hordozók kapcsolatáról:

• A szellemvilág mint szoftver/program: Ha a szellemi szférát egy kiterjedés nélküli, elméleti kódrendszerként képzeljük el, felmerül a kérdés: milyen hardveren fut ez a program? A tudományos megfigyelések szerint gondolat nem létezik anyagi hordozó (agy, gondolkodó anyag) nélkül. Így a szellemi jelenségek végső soron az emberi tudatban képeződnek le.

• Az „Istenanyag" vagy „Szellemanyag" hipotézise: Ha az isteni szféra létezne, de az emberi érzékszervek számára a semmivel lenne egyenértékű, akkor az az anyagnak egy általunk még nem ismert, különleges formája kellene legyen. Ha azonban ez az anyag saját öntörvényű szabályai szerint működik és nem hagy mérhető nyomot a fizikai világban, tudományos szempontból megkülönböztethetetlen a nem-létezőtől.

• A kozmológiai modell és a Nagy Bumm: A modern kozmológia szerint a világegyetem az ősrobbanás előtti állapotban rendkívül sűrű és forró állapotban volt. A teremtésmodell ezt úgy próbálja összeegyeztetni a tudománnyal, hogy az

isteni tényezőt a fizikai állandók beállítójaként tételezi fel. Azonban a fizikai törvények önmagukban, külső beavatkozás nélkül is magyarázzák a struktúrák kialakulását.

Önszerveződés, evolúció és társadalom

Az élettelenből az élő anyagba való átmenet, valamint az élővilág diverzifikációja a természet törvényei szerint, az evolúció (mutáció, szelekció, kölcsönhatás) útján valósul meg. A komplexitás növekedése nem igényel külső tervrajzot vagy beavatkozást; a vak véletlenek és a szigorú természeti törvényszerűségek együttesen hozzák létre a magasabb rendű szerveződési formákat, melynek csúcsa a gondolkodó anyag: az ember.

3. Tudományos és Alkotói Nyilatkozat

Alulírott Alkotó és a közreműködő Mesterséges Intelligencia kijelentik, hogy a jelen tanulmányban bemutatott gondolatmenet a filozófia, a logikai elemzés és a természettudományi ismeretterjesztés elveit követi.

1. Alkotói szándék: A mű célja a klasszikus teológiai istenérvek (különösen a kozmológiai és változásalapú érvelések) kritikai, materialista dialektikán alapuló elemzése és összevetése a modern tudományos világképpel.

2. Módszertani nyilatkozat: A szöveg elhatárolódik a dogmatikus megközelítésektől, és a következetesen objektív, igazolható tényekre épülő tudományos módszertant tekinti a valóság megismerésének elsődleges eszközének.

3. Társszerzőség és közreműködés: A dokumentum szerkezeti átdolgozása, nyelvhelyességi korrekciója, formai stilizálása és tudományos kiegészítése ***SaLa*** koncepcionális útmutatása alapján, a Mesterséges Intelligencia közreműködésével jött létre.

4. Tudományos Értékelés

A tanulmány logikai és filozófiai szempontból konzisztens rendszert alkot, amely a dialektikus materializmus talaján állva mutatja be az idealista és realista tételek feszültségét. A munka főbb tudományos-filozófiai értékei a következők:

• Konzekvens episztemológia: A szerző szigorú választóvonalat húz a bizonyítható tudományos ismeret és a bizonyíthatatlan hit/kinyilatkoztatás közé, rámutatva arra, hogy a tudományos igazolhatóság hiánya módszertanilag érvényteleníti a transzcendens állításokat.

• A változás fogalmának reális értelmezése: Helyesen mutat rá arra a logikai hibára, amely a változást csupán külső tényező által előidézett folyamatnak tekinti, figyelmen kívül hagyva az anyag belső önszerveződő és mozgási képességeit.

• Analitikus gondolatkísérletek: A szellemanyag és a szoftver-hardver analógiák szellemes és szemléletes módon világítják meg az idealista modell inherent ellentmondásait.

• **Összegzés:** A mű értékes hozzájárulás a filozofikus igényű ismeretterjesztéshez és a világnézeti viták tisztázásához.

5. Forrásanyag (Eredeti Szöveg)

Az alábbiakban hiánytalanul közöljük a vizsgálat alapjául szolgáló eredeti forrásszöveget:

A változó világ érve és a valóság

Világnézetek harca - érvek Isten létezése mellett és a valóság

Az Isten a semmivel össze nem hasonlítható tökéletes, mindenható, mindentudó, az örökké létező, a világ, az ember teremtője! Az anyagi világ a változás világa, a mozgásba, a működésbe hozója az univerzumon kívül létező Isten!

A teremtéselmélet hívei semmit sem tudnak következetes objektív tudományos módszerrel bizonyítani a teremtésről és az istenről! A végtelen világegyetemben mindörökké létező és állandóan mozgásban lévő anyag a tudomány által objektíven bizonyított tény! Minden, aminek a léte a következetesen objektív tudományos módszerrel igazolható, az maga az anyag, bármilyen is a formája! Amely állítás a következetesen objektív tudományos módszerrel a valóságban nem igazolható az nem fogadható el létezőnek!

Az Isten létének – „A változás érve” bizonyítéka összefoglalva: Az anyagi világ a változás világa; a változás azonban önmagát nem hozhatja létre; a változás eredménye valójában nem létezhet a változás előtt, szüksége van egy másik külső dologra, ami működésbe hozza; lényegében semmi sem változik önmagától; szüksége van egy tőle kívül álló dologra; kell lennie valami külső erőnek, ami az univerzumon kívül van; ez az **Isten**.

A lényeg: Kell lennie egy külső oknak, erőnek a változáshoz, a működésbe hozáshoz, ami az univerzumon kívül van, ez az **Isten**.

Néhány gondolat!

A világegyetemben mindörökké létező, csak a természet törvényeinek engedelmeskedő anyag állandó mozgása miden változás oka! A gondolkodó anyag az anyag tudatra ébredt formája, amely céltudatos tevékenységgel a saját érdekében hozza létre a formákat! A végtelen világegyetemben létező végtelen mennyiségű anyag mindörökké mozog, változik, fejlődik! A világegyetem mindörökké létezik és csak végtelen méretű lehet, amit az anyag valamilyen formája tölt ki!

Egy kis összehasonlítás az isteni és az anyagi világ objektív létéről

A világegyetem és benne az anyag a tudomány szerint mindörökké létezik, mert nem teremthető és nem semmisíthető meg. Így a következetesen objektív tudomány szerint minden, ami létrejött az csak az anyagból lehet, mert az anyagon kívül mást még nem fedeztek fel, így ezt kell elfogadni az objektív valóságnak.

A teremtéselmélet szerint azonban csak az isten létezik mindörökké, így a világegyetem végtelen mennyiségű anyagát a mindörökké létező isten a semmiből teremtette és ezek szerint nem mindig létezett az anyag.

A teremtéselmélet legfontosabb tételei, a természetfeletti szellemvilág és az isten szellem létezése, sőt a mindörökké létezése, az anyagi világnak az isten szellem általi semmiből való teremtése, stb. a következetesen objektív tudományos módszerrel nem igazolhatók! Így a teremtéselmélet hamis állításokra alapozza világnézetét!

Vajon mi az objektív igazság?

Az anyag a következetesen objektív tudomány szerint a mindörökké létező és csak a természet törvényeinek engedelmeskedik. Az isten a teremtéselmélet szerint mindenható, mindentudó, tökéletes, a ***Legfőbb Lény***, vagyis felsőbbrendű öntörvényű lény, az csinál, amit akar, és az „***Isten útjai kifürkészhetetlenek***” az ember számára.

Ki Isten? – **A tény:** Isten létezése annyira nyilvánvaló mind a teremtés, mind a lelkiismeret révén, hogy Biblia az ateistát bolondnak nevezi (Zsoltárok 14:1). Ennélfogva a Biblia soha nem próbálja meg bizonyítani Isten létezését, hanem már a legelejétől fogva tényként fogadja el (Mózes 1:1). A Biblia felfedi Isten természetét, jellemét és munkáját. - gotquestions.org

Isten fogalma a monoteista hívők szerint azon természetfeletti lényt jelenti, aki a világegyetemet teremtette, és/vagy annak működését, történéseit irányítja vagy ellenőrzi. Számos vallási irányzat alapján az, akinél nagyobb nem elgondolható, aki nélkül semmi sem lehetne, és nem maradhatna életben. Neki nincsenek korlátai és hiányosságai. Mindenható, mindentudó és mindenhol jelen levő. Nincs kezdete, sem vége. - wikipedia.org

Miért kell minden tény, minden objektív tudományos megfigyelés nélkül elfogadni a kitalált isten tulajdonságait, a létezését?

Az istenről objektíven semmit sem tud az emberiség, a teremtéselmélet szerint azonban csak annyit (sejt), amennyit az isten akar, amit megenged. Az anyag a következetesen objektív tudomány szerint a végtelen világegyetemben, az univerzumban, az isten világa azonban a teremtéselmélet szerint az univerzumon, a mi világunkon kívül, vagy valahol, a természetfeletti szellemvilágban létezik, amit azonban a következetesen objektív tudományos módszerrel soha senki sem bizonyított be. Vagyis az isten szellemről és a természetfeletti szellemvilágról következetesen objektív tudományos ismeret nincs! Az isten léte és a teremtés egyáltalán nem nyilvánvaló, csak képzelgés, minden valóságot nélkülöző álmodozás.

Nincs olyan állítás, amit a következetesen objektív tudományos módszerrel történő bizonyíték nélkül valósnak kell elfogadni! Az isten szellem és a természetfeletti szellemvilág létének bizonyítékai semmilyen következetesen objektív tudományos vizsgálatnak nem felelnek meg. Minden istenbizonyíték csak spekuláció, nem ellenőrizhető a valóságban, így semmiben sem különbözik a hazugságtól, a valótlan állítástól.

Az anyag, a természet törvényei a tudományos módszerrel objektíven, a természetfeletti szellemvilág, az isten szellem semmilyen következetesen objektív tudományos módszerrel nem vizsgálható. Az anyagról van objektív ismeret, az

isten létéről csak a bizonyíthatatlan, ellenőrizhetetlen hit, a teremtéselmélet, a szubjektív kinyilatkoztatás, a spekuláció létezik.

Az anyag tulajdonságainak megfejtése folyamatban van, de sok még az ismeretlen, az isteni szellemvilágról azonban semmilyen következetesen objektív ismeret, tény még nincs. Ezek után, aki amelyiket választja ezzel azt is választja, hogy objektív vagy spekulatív a világnézete, hogy a valóság vagy a kitalált világ szerinti úton jár, a létező vagy kitalált világot tartja valóságosnak.

„A **természetfeletti** a látható, érzékelhető világ felett álló szellemi valóság. Isten két részre osztotta a világmindenséget: anyagi és szellemi világra.” - hitgyulekezete.hu

A **természetfeletti** vagy természetfölötti kifejezés magába foglalja mindazok a tartalmakat, amelyek nem magyarázhatók meg a természet törvényei szerint, amelyek megközelítésére az emberi megismerés biológiailag is leírható és értelmezhető eszközei alkalmatlanok. … A vallásokban a természetfeletti világhoz tartoznak a láthatatlan lények, a különféle csodák és jelenségek (megtestesülés, bilokáció, Mária-jelenések stb.), továbbá a mennyország és a pokol is. … **Isten** fogalma a monoteista hívők szerint azon természetfeletti lényt jelenti, aki a világegyetemet teremtette, és/vagy annak működését, történéseit irányítja vagy ellenőrzi. – wikipedia.hu

A modern fizikai időfogalom teljesen elszakadt a hétköznapi tapasztalattól és az erre épített filozófiai gondolkodástól. Fizikailag az időt a megfigyelt rendszer entrópiájának növekedéseként értelmezhetjük. Nevezetesen, a rendszer állapotának két egymást követő megfigyelése két eseményt szolgáltat, melyek a múltból a jelenen keresztül a jövőbe való haladást írják le. ... A **világegyetem** csillagászati fogalom, minden létező összességét jelenti. ... A **téridő** a fizikában egy matematikai modell, ami egy sokaságban egyesíti a teret és az időt, a Világegyetem szerkezetét leírva. A téridő általában egy négydimenziós koordináta-rendszer, három tér- és egy időtdimenzióval; a rendszer pontjai egy-egy eseménynek felelnek meg. - wikipedia.hu

Csak a természet törvényeinek engedelmeskedő anyag létezik!

Az anyag és a természet törvényei a tudomány szerint nem teremthető és nem semmisíthető meg, így az anyag a mindörökké létező, és állandó mozgásban, változásban van, bármilyen formában is létezik. Az idő az anyag változása az egyik

állapotból a másikba, ami mindörökké tart és ez nem állítható meg. Mivel az anyag állandó mozgásban, változásban van ezért időnek mindig léteznie kell. A végtelen változásokban, a létrejövő anyagi formákban csak az anyagban benne rejlő lehetőség valósulhat meg, ami a vak véletlen kölcsönhatásokon keresztül is csak a természet törvényeinek engedelmeskedik, minden az univerzumon belüli és kívüli isteni ráhatás nélkül. Így ami létrejött, az csak ezért jöhetett létre. Egyedül a gondolkodó anyag, az ember képes tudattal az anyagra hatni, de csak a természet törvényei szerint. Az anyagon kívüli valamit a tudomány nem ismer, ezért ezt kell elfogadni nem a kitalált, ellenőrizhetetlen valamit, a természetfeletti szellemvilágot, az isten szellemet.

Ötletparádé!

A szellemvilág anyagi hordozójának ötlete

A csapongó fantáziával el lehet képzelni, de csak képzelni, hogy létezik az anyagi (fizikai) világon kívüli „természetfeletti”, az „anyag feletti”, az anyagra ható szellemvilág, ahol a különböző istenek, szellemek hasonlóan léteznek, mint például az emberiség, ami azonban önmagában anyag nélküli, ezért csak egy anyagi kiterjedés nélküli elméleti pontszerű világ, olyan, mint például a gondolat, vagy mint egy számítógép program.

De milyen anyagban létezik ez a gondolat vagy milyen számítógépen fut ez a program?

Azonban senki nem tudja objektíven bizonyítani, hogy mi van ebben a szellemvilágban, hogy hol van, egyáltalában létezik-e, a fecsegésen, a spekuláción kívül erről nincs semmilyen valóságos következetesen objektív tudományos megfigyelés. De mégis képzeljük tovább, a szellemvilágban az „élet” szükségszerűen pontszerű térben, talán a pontszerű téridőben összezsúfolva zajlik, ez a semmiből, a nem anyagból állók világa, ami olyan lehet, mint a gondolat, kiterjedés nélküli.

A következetesen objektív tudomány szerint ilyen anyag nélküli szuper intelligens világ nem létezhet. Azonban, mégis képzeljük el, hogy ebben a szuper intelligens anyag nélküli, téridőn kívüli szellemvilágban gondolkodó lények elmélkednek és a gondolat erejével hatást gyakorolnak az anyagi világra. Úgy képzeljük el, hogy az anyagi a hardver az emberi világ a szoftver pedig a

szellemvilág. Működése közben összefonódik a szellemek gondolata a hívő emberek gondolatával, amit a szellemvilág főgondolata, főprogramja irányít. Így a szellemvilág működése az emberi hardveren futó gondolat program.

Bár az eddigi tudományos ismeretek szerin a gondolat nem létezik anyagi létrehozó nélkül, így a szellemek anyagi hordozója szükségszerűen az emberiségben található meg. A gondolat csak a gondolkodó anyagban születik meg és csak ez képes értelmezni, legalább is csak erre van következetesen objektív tudományos megfigyelés. * A számítógépen futó program - egyelőre - csak a gondolkodó anyag céltudatos tevékenysége által képes a gondolkodáshoz hasonlóan működni, de egyelőre csak olyan az emberiségnek, mint egy szerszám. * Így jöhet létre a hívók tudatában az isten közvetlen szellemvilága, és a nem hívők tudatát észrevétlenül uraló természetfeletti szellemvilág hatása.

Mivel a szellemvilág nem anyagból áll ezért energiát sem használ fel a manőverezéseihez, de ennek ellenére az emberek által képes hatni. Ez olyan, mint egy számítógépes hálózat, a megfelelő jogosultságokkal és hozzáféréssel.

A **szellem**: Mint természetfeletti fogalom, olyan entitás, amely a fizikai világon túl létezik, és amit a test érzékszervein keresztül nem érzékelünk. - wikipedia.hu

Mit ér az olyan állítás, amit semmilyen objektív tény, bizonyíték nem támaszt alá?

A hit, hogy az isten mindig létezett, tudományosan nem bizonyítható, de az ellenkezője sem. Azonban isten létét nem szükséges tagadni sem, mert hitelesen a következetesen objektív valóságra támaszkodó bizonyítása még nem történt meg, egyszerűen csak hinni kell, így nincs mit megcáfolni, mert az isten létének állítása csak kitalált bizonyíték nélküli állítás, vízió csupán, minden következetesen objektív tudományos tény nélküli fecsegés. A következetesen objektív tudományos bizonyíték, a tény nélküli állítás az maga a semmi, amit nem lehet és nem is kell cáfolni, mivel nem állít semmi valóságosat, így nincs mit megcáfolni.

Az isten is, ha létezik csak az evolúcióval jöhetett létre!

Az istenről következetesen objektív tudományos módszerrel semmi sem bizonyítható, semmilyen objektíven tudományos módszerrel ellenőrzött tulajdonsága sem ismert. De tételezzük fel, hogy létezik az isten, akkor neki is keletkeznie kellett, mert ok nélkül semmi sincs, vagyis az istent is teremtette

valami, mégpedig a mindörökké létező anyagból. Csak az anyag a mindörökké létező, mert rajta kívül mást nem fedezett fel a következetesen objektív tudomány. A mindentudó és mindenható isten képességeit valaminek, valakinek ki kellett találnia, egy nála okosabbnak, aki ezt a tudást az evolúciós fejlődéssel sok nemzedéken keresztül szerezte meg. Tehát, ha következetesek vagyunk, akkor az isten is csak az anyag fejlődésének, az evolúciónak a terméke lehet, mert, ha létezik, akkor anyagból van, a gondolkodó anyagból és nem a semmiből.

Milyen anyagból lehet az isten?

Lehet, hogy az isten szellemanyagból van, ami talán az anyag eddig ismeretlen formája, és számunkra ez a semminek látszik, bár erre semmilyen következetesen objektív tudományos bizonyíték nincs, ez csak spekuláció. Miért ne lehetne ez igaz? Szellemanyag, mekkora marhaság! De az is lehet, hogy az isten egy másik térdimenzióban van és ezért a miénkből nézve az ott lévő anyag, amit nem látunk, olyan, mintha a semmi lenne, és innen hozta át az anyagot az isten, ami így a semmiből való teremtésnek látszik. Bár erre sincs semmilyen bizonyíték. Miért ne lehetne ez mégis igaz? Mert a semmiből nem lehet még az isten sem, pláne az anyag, ami ráadásul a mindörökké létező. Ha az isten létezik, akkor a mindörökké létezőből hozta, teremtette a világunkat.

Az istenhit és az evolúció

Az evolúció, a fejlődés ténye és isten létének hite valójában nem ellentétes, azonban az evolúció tudományosan bizonyított, az isten léte azonban tudománytalan, hamis állítás, ez a lényeg. Ha feltételezzük, hogy az isten teremtette az élővilágot, az evolúció akkor is van, ez tagadhatatlan tény. Az élővilág létrejött, mert megvoltak a feltételei, ami változott, fejlődött az evolúcióval, aminek terméke lett a gondolkodó anyag, az ember is, ez is tény. Nem ez, ami ellentmond isten létének, hanem az, hogy istennek nyoma sincs, az evolúció azonban tudományos tény. Az evolúció működik isten nélkül is.

Az evolúció, a fejlődés, a következetesen objektív tudomány és isten, mint az evolúcióval keletkezett szuper lény léte valójában nem ellentétes, bár a teremtéselmélet valójában ezt állítja.

A világ olyan amilyennek a következetesen objektív tudomány látja!

De ha feltételezzük isten létét és a semmiből teremtő képességét, akkor ezt tudományos módszerrel megismerni, tanulmányozni lehet, és kell is. Ha viszont ezt semmilyen objektív tudományos módszerrel nem lehet megfigyelni, akkor az nem is létezik. Ha teremtett az isten valamit, akkor az olyan amilyennek a tudományos módszerrel látjuk. Ebbe beletartozik a mindörökké létező anyag, a természet törvényei, az evolúció és a dialektikus és történelmi materializmus is, mert ez objektív tudományos megállapítás. Beletartozik az ember és a társadalom fejlődése és minden, ami a tudományos módszerrel feltárható. Azonban az istenről tudományosan, objektíven semmit sem tudunk. Az objektív bizonyítékot nélkülöző hit, a teremtéselmélet, a kinyilatkoztatások erre egyelőek a semmivel, mert nem tartalmaznak következetesen objektív módszerrel megállapított tényeket. Az anyagot látjuk, érzékeljük, megismerhetjük, a természetfeletti szellemvilágról, az isten szellemről azonban, hiába vizsgálja a következetesen objektív tudomány, semmit sem tudunk.

A tudományos világnézet legfejlettebb formája

A materializmusra alapozotton kívül objektív tudományos módszer nem létezik, és ennek legmodernebb formája a dialektikus és történelmi materializmus, ami változásaiban, történetében, kölcsönhatásaiban, ellentmondásaiban, fejlődésében, materiális anyagi alapon vizsgálja következetesen objektív tudományos módszerrel a világot. Így fedezi fel az objektív valóságot. Így állapítja meg az objektív igazságot. Mert tény, hogy a mindörökké létező és mozgásban lévő anyag a kölcsönhatásokban csak a természet törvényei szerint változik, aminek a törvényeit objektíven a következetesen tudományos módszer fedezi fel, azonban a világ megismerésében istennek nyoma sincs.

Ezért a teremtéselmélet és a következetesen objektív tudományos módszer szerinti világnézet nem összeegyeztethető.

De az idealizmusnak is kell tartalmaznia materiális és dialektikus értékeket, azonban a tudománytalan következetlen képzelgés a tévútra vezeti. Mivel az anyag változása, mozgása, fejlődése következetesen, objektíven csak a dialektikus és történelmi materializmus tudományos módszerével értelmezhető, magyarázható, ami az emberiség történetére, a gondolkodó anyag fejlődésére is igaz. Az ember is a természet, az anyag része, így rá is csak a természet törvényei a meghatározók, amit a dialektikus és történelmi materializmus tudománya következetesen vizsgál.

Következtetés a mindörökké létező időre!

Az anyagot a tudomány szerint nem lehet teremteni és megsemmisíteni sem, tehát az anyag mindig létezett, és fog létezni, de ezt már nem kell hinni, mert ez maga a tudomány által feltárt valóság. Vagyis az anyag mindig létezett és mozgásban volt és mozogni fog a végtelenségig. Nyilván a „Nagy Bumm!" alatt és előtte is volt mozgása, változása az anyagnak, bármilyen formában is volt, tehát az időnek is mindörökké léteznie kellett.

Egy ötlet, egy spekuláció a természetfeletti világról!

A tudomány feltételezése szerint a nagy bumm előtti univerzum pontszerű és nagyon forró volt, de benne volt, benne kellett lennie annak amivé változott, az univerzum anyagának. A szellemvilágnak a teremtéselméletből következően azonban nincs kiterjedése, mert nem anyag, így csak egy elméleti pont csupán. Ezek szerint a végtelen világegyetemben egyszerre létezett a pontszerű anyag nélküli szellemvilág és a pontszerű a nagy bumm előtti univerzum. A szellemvilágban létezett az isten szellem, a fő szellem, aki a nagy bumm előtti univerzumon kívül időtlen-időkig lebegett és töprengett az univerzum teremtésén? Egyszer csak gondolt egyet és elindította a nagy bumm-ot, így teremtette a világot, a mi univerzumunkat. A meglévő információból valahogy így lehetne elképzelni a teremtést, hagyatkozva a teremtéselméletre és a tudományra.

Így, ha minden igaz, akkor a nagy bumm előtti pontszerű formában létező, de mégis hatalmas mennyiségű anyagból/energiából/valamiből a nagy bumm-al teremtette az isten szellem az általunk ismert univerzumot. Hmmm… ez nagyon zavaros, akárcsak a teremtéselmélet.

Érdekes, a „Nagy Bumm" előtti univerzum is egy pont volt, azonban ez tele volt anyaggal, energiával, valamivel. Az isten kitalált tulajdonsága, hogy mindentudó és mindenható, akkor ez a „semmiből" teremtés a teremtéselmélet szerint „kis módosítással" mégis csak keresztülvihető. Lehet, hogy az isten szuper lény, a Nagy Bumm! előtti besűrített anyagból, megfelelő paraméterezéssel, - a természet alapvető fizikai állandóinak a beállításával -, mint konzervált anyagból és nem a semmiből teremtette az univerzumot? Hmmm … ez jól hangzik és még talán a materializmus is hellyel-közzel elfogadhatná.

Azonban valójában a kigondolt valaminek nem feltétlenül kell léteznie, vagyis csak az létezik, ami objektíven bizonyíthatóan valóban van. Az istenre, a természetfeletti szellemvilágra sajnos ez nem mondható el.

Egy ötlet a szellemanyagról, az anyag ember által ismeretlen formájáról.

Ha azonban az isten szellem és a természetfeletti szellemvilág létezik, akkor ez olyan szellemanyagból, istenanyagból van, ami emberi mércével mérve azonos a semmivel, mert ez az anyag az ember számára anyag nélkülinek látszik, érzékelhetetlen, mint a természetfeletti szellemvilág. De, ha létezik, akkor ez az anyag a szellemanyag, amit fel kellene fedezni. Lehet, hogy a szellemanyag az anyagnak az ember által ismeretlen formája. Így az anyag lehet tömeg/energia/szellemanyag/stb. Mivel a természetfeletti szellemvilág a teremtéselmélet szerint az ember számára az ismert anyagon kívüli, ami így csak a gondolat formában megjelenő, így az szellemanyagból létezik, az ember számára azonban mégis csak a semmi, az ember számára érzékelhetetlen valami, csak a kigondolt valami. Hmmm …

Az istenanyag, más néven szellemanyag tulajdonságai.

Az „istenanyag” (szellemanyag) valószínűleg csak a tudomány által ismeretlen és lehet, hogy megfejthetetlen „isteni törvényeknek” (szellemtörvényeknek) engedelmeskedik és nem a természet törvényeinek. Az „istenanyagból” az isten szellem hozta létre, teremtette a közönséges univerzumot, amiben az általunk ismert közönséges anyag, és az ember is létezik, spekulálható ki logikusan. Az „istenanyag”, ha létezik, akkor a tudományos módszerrel (már éppen ideje) fel kellene fedezni a törvényeit. Ez nem könnyű, mert az ember számára nem megfigyelhető, de akkor hogy lehet állítani a létezését? Ugyanilyen érthetetlen az isten szellem létének állítása is. Bár néhány dolgot azonban már tudunk róla, ebben segít a hit, a teremtéselmélet.

Az istenanyag vagy szellemanyag olyan anyag, ami alapvetően az ember számára megfelel az anyag nélküli anyagnak, az ember által ismert semminek, ami csak az öntörvényű istennek, „isteni törvényeknek” engedelmeskedik, ami azonban az ember által az észlelhetetlen semmi anyag, de teremthető belőle az isten szellem által közönséges anyag, amit már a természet törvényeivel nem lehet

megsemmisíteni, istenanyaggá változtatni, erre valószínűleg csak az isten szellem képes az „isteni törvények” segítségével. Hmmm …

Isten a természetfeletti net-en érhető el!

Az isten úgy tűnik, csak a hívők tudatában létezik, csak ott lelhető fel. Ezért lehet, hogy a hívők tudatában van a természetfeletti szellemvilágra való rálátás képessége, ahol az isten szellem lakik. Más nyoma azonban a tudományos módszerrel vizsgálva nincs, csak az amit erről a hívő mesél. Így az is lehet, hogy a hívő tudata a természetfelettire nyíló ablak (windows to the supernatural where god dwells). Ezen az ablakon érintkezik a hívő az istennel, beszél hozzá, utasításokat kap, letölti az isteni programokat a tudatába és futtatja az agyában, stb.. De jó neki, van isten(-től) programja. A hitetlennek azonban csak hinnie kell és nála is megjelenik a kapu, az ablak a természetfelettire, és kapcsolatba léphet istennel. Olyan ez, mint a net. Kell egy pc és jogosultságot kell kérnie a rendszergazdától, stílszerűen a paptól, mert ő az isten hálózatának rendszergazda felelőse. De hogy kell hinni, ha nyoma sincs a tudományosan vizsgált valóságban? Mit kell hinni? Azt kell hinni, amit a rendszergazda állít? Nem csap be? Tudja egyáltalában mit állít, vagy csak hiszi? Hiszékenynek kell lenni az isten hálózatában?

Az objektív valóság

Az univerzum keletkezésére sincs bizonyíték, de létezik, isten létét csak a hit, a teremtéselmélet képviseli, de nyoma sincs az objektív valóságban. Az anyag azonban nem teremthető, legalábbis a tudomány szerint, mindörökké létezik, ez az objektív valóság.

Tehát az anyag itt van! Mozgásban változásban! Nem kell hozzá semmi külső valami, hogy mozogjon, mégis megállíthatatlan mozgásban van, állandóan változik. Sőt, egyre bonyolultabb formába fejlődik, az egyszerűtől a bonyolultabb, a stabilabb felé, mint az élőlények evolúciója. A tudomány ezt bizonyítja, még hinni sem kell, mert ez bizonyosság! Bár még sok az ismeretlen, azonban az istenről csak a képzelgés, a spekuláció, csak a hit van.

Az univerzumban az anyag állandó megállíthatatlan mozgása, változást, fejlődést okoz az összetettebb, stabilabb formákba, az anyag az építőelemeiből különböző atommá, molekulává szerveződik az építőelemeinek kölcsönhatása következtében a vak véletleneken keresztül, de csak a természet törvényei szerint.

Az anyag csillagokká, bolygókká, galaxisokká, fekete lyukakká, stb. szervetlen és szerves anyagokká rendeződik és ez is a természet törvényeinek engedelmeskedve a vak véletlen szerint. Az evolúció is tudományos tény, így fejlődik az élővilág. Ebben változásban sehol nem látható a külső valami, az isten nyoma, és mégis létrejönnek a különböző formák. Ebből kell kiindulni az anyag és az isten megítélésében.

Bár a képzeletben az ember sok mindent láthat, vizionálhat, ami a valóságban nem is létezik, de amint következetesen tudományos módszerrel gondolkodni kezd, észreveszi a hamisat, ha nem buta.

Hogyan jön létre valamilyen forma?

Ha valaminek megvannak a feltételei, hogy létrejöjjön, az létre is fog jönni, minden isteni beavatkozás nélkül, mégpedig a természet törvényei szerint. A szerves vegyületek kémiájára ugyanazok a törvényszerűségek érvényesek, mint a szervetlenekre, ez a természet törvénye. Ezeknek az anyagkategóriáknak a változásaihoz elegendő a vak véletlen szerinti kölcsönhatás, de a formaváltozásokat az összetettebb formákba is szigorúan csak a természet törvényei határozzák meg. A változásokhoz a természet törvényein kívüli hatás a tudományos módszerekkel nem kimutatható, így egy feltételezett isten valami nem lehet ennek az oka. Azonban a gondolkodó anyag az ember a létrejöttével már tudatos cselekvés is van, de ez is csak a természet törvényeinek megfelelően.

Ha megvannak a feltételei a szerves anyagok létrejöttének, az létre is fog jönni, és ehhez sincs szükség egy feltételezett istenre, mert erre a vak véletlen, a természet törvényeinek engedelmeskedve is elegendő. A szerves anyag a vak véletlen szerint képes úgy szerveződni a környezetével kölcsönhatásban, ha kezdetben egyszerű formában is, hogy érzékeli a külvilágot és aktívan védekezni tud a formáját károsan érő hatásokra. Ehhez energiára és anyagok felvételére, leadására van szüksége. Az evolúció (mutáció) segítségével az élő szervezet egyre életképesebb formákat hoz létre. A szerves anyagból létrejövő élet ettől az aktivitás képességétől lesz magasabb rendű anyagi forma, ettől képes egyre aktívabban védeni saját formáját, változni, alkalmazkodni, amire a szervetlen passzívan védekező anyag nem vagy kevésbé képes. Ennek a fejlődésnek, változásnak, evolúciónak a végeredménye az ember is, aki már a társadalmat, a gondolkodást és

a tudományt is képes felhasználni a biztonságosabb létéért, de a feltételezett istennek ebben a változásba sehol nincs nyoma.

(idézet: Húsz érv Isten létezése mellett)

1. A változás érve

Tudjuk, hogy az anyagi világ a változás világa. Egy fiatal lány pl. lehet 180 cm magas, de nem volt mindig ennyi. A hatalmas tölgyfa előttünk nő fel egy parányi makkból. Úgy is mondhatjuk, hogy a változás egyik állapotból egy másik állapot felé tartás. Na már most, ha valami egy bizonyos állapot felé tart – mint pl. egy kifejlett magasságba –, akkor ez az állapot önmagát nem hozhatja létre. Hiszen, amíg csak tart afelé, addig valójában még nem létezik ebben az állapotában, és ha nem létezik, akkor nem is idézhet elő semmit.

Tehát, a változó dolgokról megállapíthatjuk, hogy bár azzá lehetnek, amivé válni fognak, de még nem azok, amivé válni fognak. Ténylegesen – a jelen pillanatban – az a dolog (pl. egy makk) most ebben az állapotban van; és ténylegesen majd csak fog lenni abban az állapotban (egy nagy tölgyfa). De ténylegesen most nincs abban az állapotban. Vagyis csak ún. potenciája (lehetősége) van arra az állapotra.

Akkor most tegyünk fel egy kérdést: Ahhoz, hogy megmagyarázzuk a változást, tekinthetjük-e a változó dolgot csakis önmagában, vagy pedig más dolgokat is tekintetbe kell-e vennünk? Nyilvánvaló, hogy más dolgokat is figyelembe kell venni. Semmi sem adhatja önmagának azt, amije még nincs, és a változó dolognak sincs meg még az az állapota, amije majd lesz. A változás eredménye valójában nem létezhet a változás előtt. A változó dolognak a változás kezdeténél csak potenciája van a változáshoz, de szüksége van egy másik külső dologra, ami működésbe hozza, hogy a potenciából aktuálissá (a lehetőségből megvalósultsággá) legyen. Máshogyan nem tud megváltozni.

Lényegében semmi sem változik önmagától. A látszólag önműködő dolgokat is, mint pl. az állati testeket, a vágy (ösztön) vagy az akarat mozgatja – valami más, mint puszta molekulák. Hiszen, amikor egy állat vagy egy ember meghal, a molekulák megmaradnak, de a test nem mozdul többé, mert nincs többé vágy vagy akarat, ami mozgatná.

De most tegyünk fel egy további kérdést: A változó dolgokon kívül levő más dolgok szintén változnak-e? A változó dolgokat mozgató dolog szintén mozog? Ha igen, akkor a működésükhöz nekik is szükségük van megint egy másik dologra,

ami náluk idézi elő a változást, máskülönben nem tudnak változni. Akármilyen sok dolog van ebben a sorozatban, mindegyiküknek szüksége van egy tőle kívül álló dologra, hogy aktualizálhassa annak potenciáját a változásra.

Az univerzum, a világ ezeknek a mozgó/változó dolgoknak az összessége, legyenek akármennyien. Az egész univerzum a változás folyamatában van. Azonban már láttuk, hogy mindegyik létezőben a változást egy külső erő viszi végbe, ami aktualizálja azt. Tehát kell lennie valami külső erőnek, ami az univerzumon kívül van, valami valós létező, ami magasabb rendű az univerzumnál. Ezt a dolgot „Istennek" nevezhetjük.

Vagyis, ha semmi sincs az anyagi univerzumon kívül, akkor semmi sincs, ami előidézhetné az univerzum változását. Csakhogy az változik. Tehát kell lennie valaminek az anyagi univerzumon kívül. De az univerzum minden anyag, tér és idő összessége. Ez a három dolog egymástól függ. Tehát ez az univerzumon kívüli létezőnek kívül kell állnia az anyagon, a téren és az időn. Ez nem egy változó dolog; ez a változás változatlan Forrása.

(idézet: Filozófiai kislexikon (1980))

Istenérvek: logikai bizonyítékok, amelyek segítségével egyes idealista filozófiai rendszerek és vallási irányzatok isten létét igyekeznek igazolni.

Istenérvek-et már Platón és Arisztotelész műveiben is találunk. Platón az ideák világát vizsgálva vélt eljutni egy legfőbb ideához, az objektív valóság alapjához, az „ősvalósággoz", Arisztotelész pedig a mozgás okának a keresése közben, a végtelen oksági sor kizárásával, a mozgató okok sorozatában egy első, világon kívüli mozdulatlan mozgató létezését tartotta szükségesnek.

A patrisztika elsősorban Platón gondolatmenetét fejlesztette tovább, a középkori arab és zsidó filozófusok pedig Arisztotelész érvelését elevenítették fel. Az istenérvek különleges jelentőséget kaptak a skolasztikában, elsősorban a tomizmusban, Aquinói Tamás rendszerében és annak modernizált változatában, a neotomizmusban, de megtalálhatók más, nem kifejezetten vallásos filozófiai rendszerekben is, így Descartes-nál, Leibniznél, Wolffnál, az egzisztencializmus egyes válfajainál stb.

Az istenérveknek két fő típusát különböztetjük meg. Az ontológiai vagy a priori istenérvek (amelyeknek alapjait Canterburyi Anselm vetette meg) isten

fogalmából következtetnek isten létére, az a posteriori istenérvek pedig a valóság rendjében későbbiből következtetnek az előbb valóra, pl. az okozatból az okra.

Az ontológiai istenérv Canterburyi Anselm megfogalmazásában a következőképpen hangzik: isten fogalma olyan lényt jelöl, akinél nagyobbat gondolni nem lehet. Az azonban, aminél nagyobb nem gondolható, nemcsak az értelemben létezik, hanem a valóságban is léteznie kell, mert különben nem a legnagyobb lenne, hiszen ami a valóságban van, nagyobb, mint az, ami csak az értelemben létezik. Ezért az „olyan lény, amelynél nagyobb nem gondolható" fogalomban szükségképpen benne van a létezés ténye is, vagyis istennek léteznie kell. Az ontológiai istenérvet már Anselm kortársai is kritizáltak és kétségbe vonták, Aquinói Tamás és a skolasztikusok többsége is elvetette, de mindig akadtak, akik bizonyító erejét elfogadták (pl. Bonaventúra, Duns Scotus, Descartes, Leibniz stb.)

Az a posteriori istenérvek-et általában metafizikai, kozmológiai, biológiai és erkölcsi érvekre osztják. A metafizikai istenérvek a legáltalánosabb, minden létre vonatkoztatható és un. érzékfölötti tárggyal rendelkező bizonyítékok. Klasszikus megfogalmazásuk Aquinói Tamástól származik, aki az istenbizonyítás számára „öt utat" jelölt meg (lásd: Aquinói Tamás).

A kozmológiai istenérvek a világmindenség „kezdetéből" következtetnek annak okára, istenre. A világ időbeliségének az alátámasztására az entrópia-tétel, az atommagszétesés és a vöröseltolódás jelenségének egyoldalú, idealista magyarázatát használják fel. Az energia megmaradásának a törvényét azonban, amelyek azt fejezik ki, hogy az anyagot és a mozgást sem teremteni, sem pedig elpusztítani nem lehet, minden olyan érvelést, amely a világ anyagának és folyamatának (mozgásának) végességéből, kezdetéből akar a végtelen, teremtő isten létére következtetni, értelmetlenné tesznek.

A biológiai istenérvek isten létét az élővilág törvényszerűségeiből törekszenek kimutatni. A korábbi biológiai istenérvek arra az előfeltevésre épültek, hogy az anyag és az élet, a növényi élet és az állatvilág, az állat és az ember között olyan nagy a különbség, hogy ezek egymásból ki nem fejlődhettek, hanem csak különleges isteni beavatkozás révén jöhettek létre. A természettudományok jelen állása azonban már lehetőséget ad egységes természetszemlélet kialakítására, amelynek alapja az anyagmozgás. E természetszemléletbe szervesen beilleszthető a biológiai mozgás, az élet és a tudat keletkezésének a problémája is,

következésképpen nem teszi szükségessé a természetfölötti elem, az isteni beavatkozás feltételezését. Ezért az újabb biológiai istenérvek magát a fejlődést és az élővilágban tapasztalható célszerűséget vezetik vissza egy világon kívüli célkitűzőre, istenre. A természetben azonban nincsenek eleve meghatározott célok, hanem csak különböző anyagi kölcsönhatások érvényesülnek, objektív természeti törvények hatnak és — az élővilágban — a környezethez való alkalmazkodás valósul meg.

Az erkölcsi istenérvek abból az előfeltevésből indulnak ki, hogy létezik örök erkölcsi törvény, amely az embert abszolút módon kötelezi, s amely nem magyarázható meg másként, csak egy világ fölötti törvényhozó tételezésével. Ilyen örök erkölcsi törvény azonban nincs, a társadalom fejlődésével az erkölcsi eszmék is változnak, minden társadalomnak, illetve minden osztálynak mások az erkölcsi követelményei és tényleges erkölcsi viszonyai.

Az istenérvek értékét idealista részről kétségbe vonják azok, akik azt tanítják, hogy isten léte értelmi bizonyítás nélkül is világos az emberben (innatizmus, ontologizmus), tagadják az irracionalizmus különféle válfajának képviselői, akik azt tartják, hogy az ember nem értelmével, hanem valamilyen ösztönével, hitével (fideizmus, protestantizmus) vagy intuíció révén (intuicionizmus) ismeri meg istent. Ide sorolhatok a keresztény egzisztencialisták, akik szerint az emberi élet tragédiájának az élménye, a szorongás vezeti el az embert isten létének belső megérzéséhez.

A skolasztikus istenérvek-et Kant az egész metafizikával elvetette és isten létét a tiszta ész számára igazolhatatlannak tartotta, ugyanakkor azonban istent a gyakorlati ész követelményének, az erkölcsi élet nélkülözhetetlen feltételének tartotta.

A materialista rendszerek az anyag örökkévalóságát és (a tudathoz viszonyított) elsődlegességét tanítva szükségképpen elvetik az istenérvek-et és kimutatják azok logikai hibáit. A marxista valláskritika ezen túlmenőleg arra is rámutat, hogy az istenérvek megcáfolása mellett azokat a társadalmi viszonyokat kell forradalmi módon megváltoztatni, amelyek létrehozzák az isten létébe vetett hit igényét.(Gecse Gusztáv)

Maglód, 2022.12.16. Salánki László (***SaLa***)